

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. juni 2013
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Brit Gotthard Jensen
Sagsnr.: 2013-0032-0750
Dok.: 773845

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 58 (Alm.del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. maj 2013.

Morten Bødskov

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 58 (Alm.del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”På baggrund af bl.a. af sagen vedr. S. K, jf. IFU alm. del – bilag 33, bedes ministeren redegøre detaljeret for, hvilken vejledning personer, der bevilges revalideringsydelse, og som ikke er danske statsborgere, modtager om revalideringsydelsens konsekvenser for erhvervelse af dansk statsborgerskab (Både af Justitsministeriet og af de sagsbehandlere/myndigheder, der bevilger revalideringsydelsen). Herunder bedes ministeren redegøre for, om han vil tage initiativ til, at ikke-danske modtagere af revalideringsydelse informeres bedre om konsekvenserne ift. erhvervelse af dansk statsborgerskab, og at de myndigheder/sagsbehandlere, der bevilger revalidering til ikke-danske statsborgere forpligtes til at vejlede om revalideringsydelsens konsekvenser.”

Svar:

1. Der henvises for så vidt angår bilag 33 til Justitsministeriets tidligere besvarelse af 1. marts 2013 af spørgsmål nr. 38 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Beskæftigelsesministeriet om en udtalelse.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst følgende:

”Beskæftigelsesministeriet kan oplyse, at der ikke i Beskæftigelsesministeriets lovgivning om sociale ydelser findes regler om, at kommunerne ved bevilling af revalideringsydelse særligt skal vejlede ikke danske statsborgere om revalideringsydelsens betydning for erhvervelse af dansk statsborgerskab efter reglerne om dansk indfødsret.

Formålet med revalidering er at hjælpe personer med begrænsninger i arbejdsevnen til at komme ind på arbejdsmarkedet. Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

I revalideringssager er det således jobcenterets rolle at vurdere, om en person er berettiget til revalidering, og derefter at tilrettelægge revalideringsindsatsen.

Det følger af lovgivningen om sociale ydelser, at når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse.

Pligten til at give vejledning betyder ikke, at kommunen selv skal kunne vejlede om alle problemer, men kommunens medarbejdere skal kunne give råd om, hvor ansøgeren kan få relevant vejledning i forhold til problemerne.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at vejledning om Justitsministeriets regler om offentlige ydelsers betydning for erhvervelse af statsborgerskab bør ske i forbindelse med Justitsministeriets vejledning om statsborgerskab og ikke i forbindelse med beskæftigelsesrettede tilbud i kommunen.”

3. Det fremgår af § 23 i cirkulæreskrivelse nr. 9253 af 6. juni 2013 om naturalisation, at det er en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er selvforsørgende, det vil sige, at ansøgeren ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven inden for det seneste år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Dette omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren i forbindelse med fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse ikke i de seneste 5 år har modtaget offentlig hjælp efter de nævnte love i en periode på sammenlagt mere end 2 år og 6 måneder.

Det følger af note 3 til cirkulæreskrivelsens § 23, stk. 1, at personer, der modtager f.eks. statens uddannelsesstøtte, førtidspension eller folkepension eller forsørges af ægtefællen, ikke vil være afskåret fra at kunne erhverve indfødsret.

Da udbetaling af revalideringsydelse sker i henhold til lov om aktiv socialpolitik, bliver en ansøger som udgangspunkt meddelt, at den pågældende ikke kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, såfremt vedkommende inden for de seneste 5 år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse har modtaget revalideringsydelse i en periode på sammenlagt mere end 2 år og 6 måneder, eller såfremt revaliderings-

ydelse er udbetalt inden for det seneste år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at en ansøgning dog efter praksis forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg i visse tilfælde, hvor ansøgeren af særlige grunde i en periode ikke opfylder kravet om selvforsørgelse.

En ansøgning forelægges eksempelvis for Indfødsretsudvalget i tilfælde, hvor ansøgeren som led i uddannelse under et revalideringsforløb har modtaget revalideringsydelse i stedet for SU, og der er specielle forhold i sagen, som kan begrunde en forelæggelse.

Indfødsretsudvalget får i henhold til praksis også forelagt ansøgninger, hvor ansøgere – der i øvrigt opfylder betingelserne for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse – har været selvforsørgende i en periode, hvorefter de pågældende på grund af helt særlige omstændigheder (f.eks. en arbejdsulykke) i en periode modtager ydelser efter lov om aktiv social politik eller efter integrationsloven, for derefter på ny at være selvforsørgende.

En ansøgning vil endvidere bl.a. blive forelagt Indfødsretsudvalget i de tilfælde, hvor en ansøger under barsel og som følge af særlige omstændigheder ikke opfylder kravet om selvforsørgelse, samt i tilfælde hvor ansøgeren i en kortere periode udover 2 år og 6 måneder har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, eller hvor ansøgeren indenfor det seneste år helt kortvarigt har modtaget de nævnte ydelser.

Justitsministeriet forelægger således i overensstemmelse med udvalgets praksis i særlige tilfælde ansøgninger for Folketingets Indfødsretsudvalg, hvor en ansøger har modtaget revalideringsydelse og på den baggrund ikke opfylder kravet om selvforsørgelse.

Der forelægges i henhold til udvalgets praksis ikke generelt sager for udvalget, hvor en ansøger ikke har fået vejledning om konsekvenserne af at modtage revalideringsydelse i forhold til muligheden for at erhverve dansk indfødsret.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at der ikke vil være overensstemmelse mellem reglerne i udlændingeloven og cirkulæreskrivelsens krav om tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt det på indfødsretsområdet skulle blive besluttet, at revalideringsydelse ikke skal være til hinder for optagel-

se på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Dette skyldes, at offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven efter de gældende regler er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Tidsubegrænset opholdstilladelse er efter cirkulæreskrivelsens § 5 en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

4. Justitsministeriet kan oplyse, at der på ministeriets hjemmeside (www.justitsministeriet.dk) generelt orienteres om betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved naturalisation, herunder betingelsen om selvforsørgelse.

Justitsministeriet orienterer endvidere på hjemmesiden om muligheden for, at en ansøgning om dansk indfødsret kan forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg.

Det fremgår således bl.a. af Justitsministeriets hjemmeside, at modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik som udgangspunkt er til hinder for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation. Endvidere fremgår det, at en ansøgning om indfødsret eksempelvis forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg i tilfælde, hvor ansøgeren har modtaget revalideringsydelse i stedet for SU, og der er specielle forhold i sagen, som kan begrunde en forelæggelse.

Det kan desuden oplyses, at såfremt Justitsministeriet modtager en skriftlig eller mundtlig henvendelse om betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved naturalisation, herunder betingelsen om selvforsørgelse og muligheden for at en sag kan forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg, vejleder ministeriet konkret den pågældende borger herom.

5. Det er på baggrund af det ovenstående Justitsministeriets opfattelse, at ansøgere om dansk indfødsret har god mulighed for at blive vejledt om konsekvenserne af at modtage revalideringsydelse i forhold til muligheden for at erhverve dansk indfødsret ved naturalisation.

Justitsministeriets finder således ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at tage initiativ til, at personer, der ikke er danske statsborgere, vejledes yderligere herom.